

לוח עמנואל היזמי' בזוז'ק לפרשיות ראה			
פרשת בראשית			
מתקן מדבש	יום	וילגא	ביב'ע
רעה	כב ע"ב	ראשון	רביעי
רפוג	כג ע"א	שני	חמישי
רפיט	כג ע"ב	שלישי	שישי
ריצה	כד ע"א	רביעי	שבת'
שב	כד ע"ב	חמישי	שבת'
שה	כה ע"א	שישי	שבת'
שטו	כה ע"ב	שבת'	שבת'

אזהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר: דתותך על הפרשה

עלון מס' 94 פרשת יעקב תש"פ

"לבעזרת ת"ת ע"י מרכז מתוק מדבש" ת.ד. 56155 ירושלים

משה רבינו מאיר בם' רבו נשמות ישראל בכל דור

מיד דאתכניישת מעולם, אנטה הו **בשם שא** דנהיר בכל דרא ודרא, דcad אתכנש **שם שא** בלילה, נהייר בסיסירה ובשתיין רבו כוכביה, הכי את, דאנט נהייר בשתיין רבו בכל דרא ודרא, והאי איהו דקא רמז קהלה, (קהלת א ז) דור הולך ודור בא, ואוקמהה רבנן, אין דור פחות מששים רבו, ועוד אוקמהה, הדור שהולך הוא שבא, לקים (שם פסוק ט) מה שהייה הוא **שיהיה**.

מכאן ואילך אשלים עשרה דברים דפתורא באתגליליא.

אמר רעיה מהימנא, בוצינא קדישא, זבחה חולקה, דקדשא ברייך הוא גלי לך, מה דלא גלי לך נביה וחוזה, אלא למאן ולמאן.

מתוק מדבש

שבא פי הנשות שבדור שעבר, הם מתגלגות ובאות עוד הפעם לעולם, **לקים** מה שנאמר מה שהייה הוא **שיהיה** פי הדור שהייה הוא הדור שהייה בדור הבא, וגם מה שהייה היה ר' מש'ה, לרמז שגם הוא בא בגלגול בכל דור ודור (ועין נפלמת פנעם דף ר' ר' ע"ג). (לימ"ז וסנ"מ ומפליטס)

ואמר רבינו שמעון להרעדיה מהימנא **מכאן ואילך אשלים עשרה דברים דפתורא באתגליליא** השלם את העשרה דברים של סודות השלוחן בגלוי שהייה מובן לכל, (חי נמי "עמלגניליה", סיינו נטחנות סיעוקה).

אמר רעיה מהימנא לרבי שמעון, בוצינא קדישא זבחה חולקה מאור הקדוש אשורי חלקר, דקדשא ברייך הוא גלי לך מה דלא גלי לך נביה וחוזה שהקב"ה גילה לך מה שלא גילה לכל הנכאים והחוים, אלא למאן ולמאן אלא למי ולמי. (דף ר' ר' ע"א ברע"מ, ובכיאורינו כרך טו ע"מ קע"קענו)

משה רבינו מאיר בם' רבו נשמות ישראלי בכל דור

והמשיך רבינו שמעון לדבר אל רעיה מהימנא, ואמר לו מיד דאתכניישת מעולם מיד שנאספה ונסתלקת מן העולם, אנטה הו **בשם שא** דנהיר בכל דרא ודרא אתה הו כשם המשיר בכל דור ודור, (כמזהר נמק' נמל' דף ר' ע"ג, ספי מטה כתבי סמלה), דcad אתכנש **שם שא** בלילה כי כשנאסף השם בלילה, נהייר בסיסירה ובשתיין רבו כוכביה הוא מאיר לבניה ובשים רבו כוכבים, הכי את, דאנט נהייר בשתיין רבו **בכל דרא ודרא** כך הוא אתה, שאתה מאיר בששים רבו נשות בכל דור ודור, והאי איהו דקא רמז קהלה וזה הוא שרמו שלמה המליך בספר קהלה, דור הולך ודור בא, ואוקמהה רבנן ופירשו החכמים (נקולם ונטה נפסוק דוי טולן ז) אין דור פחות מששים רבו והם סוד ששים רבו שרש נשות ישראל, ועוד אוקמהה ועוד פירשו בפסוק זה, כי הדור שהולך הוא

שלוחי מצוה אין נזקין

תנ"ינא, למכצע על שני כפרות בשבת, דיןנון רמיין בתרי לוח אורייתא, דעתיהיבו בשבת זוגות, דביומא תליתה נחתה, דביה תרי זמני טוב, [וכו'] אף על גב דאומנה דשדים ממעניין על זוגות, כמה דאומנה שנוי ביצים שני אגוזים הלה למשה מסני, שלוחי מצוה אין נזקין.

אין שטן ואין שום מזיק שלט בשבת

בגין דא (שם לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, ורא אש נוכראה, אלא אש דקרבנא אש דקדושה, ולית לארכאה בבציעא דלהון, דהא אתמר לעילא.

ג' הטעודות בשבת הם בנגד בחינות שלשת האבות

תליתה, למייל פלא סעודתין בשבת, כמה דאומנה רבנן דמתניתין, אמר חד מנינו יהא

מהtopic מדבש

אין שטן ואין שום מזיק שלט שבת

בגין דא בשבת לפי שבשבת נעשה יהוד העליון, וכן או כל נשמתין ורוחין ונפשין נפקין ונחתין זוגות, כל הנשמות והרוחות והנפשות יוצאים ויודים זוגות, דהינו נשמת זכר ונקבה ואין שטן ואין מזיק שליט ביומא דשבתא אין שטן ואין שום מזיק שלט ביום השבת, ואפלו גיהנם לא שליט ולא אוקיד בשבת ואפלו הגיהנים אין שולט ואני בווער בשבת, ובגין דא ולך צוה הקב"ה לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת כי על ידי זה מעבירים את אש הגיהנים, וזה אש נוכראה וזה אש זורה, דהינו אש של חול, אלא אש דקרבנא אש דקדושה אלא מותר להדריך רק אש שצוה הקב"ה להדריך על המזבח בשביב הקרבנות, והיא אש של קדושה. ומסיק דבריו בענין לחם משנה ולית לארכאה בבציעא דלהון ואין להאריך עוד בפרט בציעה הפת, דהא אתמר לעילא כי כבר נאמר ונחבר למללה (דף רענ ע"א ברע"מ, וככיאורינו ברך טו עט' קעט)

ג' הטעודות בשבת הם בנגד בחינות שלשות האבות

תליתה תיקון השלישי בשלחן של שבת, הוא למייל פלא סעודתין בשבת לאכול שלוש סעודות בשבת, שם בנגד ג' אבות בחינות חסר גבורה תפארת העולים בגדיות להיות חב"ד, כמה דאומנה רבנן

שלוחי מצוה אין נזקין

וממשך הרעה מהימנא לבאר את עשרה הדברים שבטעודת שבת, ואמר תנ"ינא, למכצע על שני כפרות בשבת תקון השני בשלחן של שבת, הוא שצורך לביצוע על שני כפרות בשבת, היינו ב' כפרות העליונות שעלייהם בוצעים, מהי"ב כפרות שצורך לסדר על השלחן בכל שלוש סעודות של שבת (כמ"ל נמי דף ע"ה, וכמ"ס סול"ז נמע"כ), דאיןון רמיין בתרי לוח אורייתא שם רמזים בשניلوحות התורה, (סת"ס לוליכס ועפמים וקרלים וע"י סעמדויס, אלמוניים נס ס"ג ככרומי), דעתיהיבו בשבת זוגות שניתנו בשבת זוגות דהינו ביחד, דביומא תליתה נחתה כי ביום השלישי של פרישת יהוה בשבת ירדו הלוות, כי אז אמר הקב"ה עשרה הדברים הכתובות בלוחות, דביה תרי זמני טוב שביהם השלישי של מעשה בראשית כתוב כי טוב כי פעם, וכן כל יום שלישי מבורך בשתי פעמים כי טוב, ועוד כי כל יוס קלימי סול' בוגר סופלים כלל נמק ונטולה, וכל מל' נקל' נז' מל' סאממתק), [וכו'] ואף על גב דאומנה זוגות שניתנו על זוגות שהשדים פקדים דף קע סע"ג) דשדים ממעניין על זוגות או עשה דבר שהוא זוגות הם יכולים להזיקו, כמה דאומנה כמו שאמרו חז"ל (פס), שני ביצים שני אגוזים הלה למשה מסני שאסור לאכלם מחמת זוגות, ואם כן איך לוקחים בשבת ב' כפרות ולא חישין לזוגות, ומשיב שלוחי מצוה אין נזקין (כמ"ל סס דף ט ע"ה), ואם כן אין לירא בדבר מצוה משום זוגות. (דף רענ ע"א ברע"מ, וככיאורינו ברך טו עט' קעט-קעט)

חֲלַקִּי עִם גּוֹמְרֵי שֶׁלֶשׁ סְעֻודֹת בְּשַׁבָּת, דְּאַינְנוּ שְׁלִימָיו דְּשַׁבָּע בְּרָכָאָן דְּצַלּוֹתָא, לְאַשְׁלָמָא בְּהֹן
לְעֶשֶׂר, וּרְזָא דְעַנְגָּג, (בראשית ב י) וְנַהֲרָ יוֹצָא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, וּמִאן דְּלֹא מַקְיִים לוֹן,
וְאַית לֵיהּ רְשָׁוֹ לְקִיְמָן, אַתְּהַפֵּךְ לֵיהּ לְנַגְעָ צְרֻעָת, וּבְגִין דְּלֹא יִתְּהַאֲרִיךְ קְרָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא, לוֹו עַלְיִ וְאַנְיִ פּוֹרָעָ, (ישעה נח י) אַז תַּהֲעַגֵּג עַל יְהוָה.

רְבִיעַה, לֹא נָהָרָא פֶּתַורָא בְּמִנְרָתָא, כִּי דָאָקָמוּה קְדֻמָּאֵין, שְׁלַחְן בְּצָפֹן מְנוּרָה בְּדָרוּם,
דָּפְטוּרָא דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲכִי צְרִיכָא לִמְהוּמָה.

אף בסעודות שבת צריך לעסוק בדברי תורה

שְׁתִיְתָאָה, לְמַהוּ עַל פֶּתֹּרָא דָבֵרי תּוֹרָה, דָהֵכִי אָזְקָמוּה מְאֵרִי מְתֻנִיתִין, שֶׁלֶשֶׁה שְׁאַכְלוּ עַל
שְׁלַחַן אֶחָד, וְלֹא אָמְרוּ עַלְיוֹ דָבֵרי תּוֹרָה וּכְיוֹן, וּרֹזֵא דְמַלָּה, בְּגִין דָהָא אָזְקָמוּה,

מתוק מדבר

סקידוש, כמו "סְקוּדָע הַוְיָה קִי" לוג' וגמפלטיס), וכן מנאוי רבייע, במא דאוקמווה קדרמאין כמו שפירושו הראשונים (נמא מינומות דפ' פו ע"ב) שלחן בצפון מנורה בקדום שרומו שאצל השלחן שבצפון יהיה לו אוור המנורה בדורות, דפתוחרא דקדושא בריך הוא הצעיר ארייכא למהיוי כי שלחנו של הקב"ה שהוא השלחן של שבת, כך צריך להיות מסודר לצפון, כדוגמת שלחן שבבית המקדש. (דף רעג ע"א בריע"ט, ובכיאורינו ברךתו עמי' קעט-קף)

אף במסעדות שבת צריך לעסוק בדברי תורה

שְׁתִיְתָא תיקון הששי בslugן של שבת, **לְמַהּוּי** על פתורא דברי תורה שהיהה על slugן דברי תורה, דהיינו שילמוד איזה לימוד תורה על slugן, **דְּהַכְּיָ** אוקמה מארץ מתניתין כי כך אמרו חכמי המשנה (גמ' הלוגט פ"ג מ"ד), **שֶׁלְשָׁה** **שָׁאַכְלָוּ** על **שְׁלַחֵן** **אֶחָד** ו**לֹא** **אָמַרְד** **עַלְיוֹ** דברי תורה כאלוأكلו מזבחים מתים, הגם שם מיררי אף בחול, עם כל זה תנא ליה הכא בעניין slugן של שבת,DSLKA דעתך כיון שஸעודת שבת היא מצוה, והעסק במצבה פטור מן מצוה אחרת, קא משמעו לנו שגם בסעודת שבת ציריך לעסוק בתורה, וכן מה שתנא slugה שאכלו, בא ללמד הגם שם חייבים בזימונן, עם כל זה ציריכים לעסוק בתורה על slugן, וכל שכן אחד או שנים שאוכלים, בודאי ציריכים לעסוק בתורה על slugן, ורוא **דְּמַלָּה** וסוד הדבר הוא, קלומר חוץ מפשוטו של דברי תורה יתعلו הניצוצין קידושין שיש במאכלים שאוכל. עוד יש טעם לפי הסוד בגין **הַה** **אֲוֹקְמוּה** לפי

המתניתין כמו שפירשו חכמי המשנה (נמק' סמ' דף קיט ע"ה) דאמר חד מיניו שאמר אחד מהם, יהא חלקי עם גומרי שלש סעודות בשבת ונקט דייקא לשון גומרו ולא אוכל כבגמא, להורות דיןנון שלימנו דשבע ברקאנ דעתו, לאשלמה בהונן לעשר שהם משלימות את שבע הברכות של תפלת העמידה לעשר, כי השבע ברכות הם כנגד השבע ספירות, ועל ידי השלש סעודות נגמרות ונשלמות לעשר ספירות. ור' זא רענגן וסוד ענג שבת שמצויה להתענג בו, נרמז במה שכחוב ונחר יוציא מעין להשkont את הגין שר'ת הם ענ'ג, ובוגדים הם השלש סעודות של שבת, ומאן דלא מקיים לוון ומיאינו מקיים אותם, ואית ליה רשי לקיימן ויש לו יכולת לקיימן, אתחפה ליה לנגע צרעת מתהפהך לו ענ'ג לנגע צרעת, כי אותיותיהם שוות, ובגין דלא ייתי להאי וכדי שלא יבא אדם לנגע צרעת, אמר קדשא בריך הוא לו עלי ואני פורע (כמזהול נמק' פיל' דף טו ע"ג), ר'יל שמצויה אפילו ללחות אם אין לו, כדי לקיים מה שכחוב אז תתענג על יהו"ה פי' שתתענג על החבונו של הקב"ה שהוא יפרע. (רמ"ז וסיג' ט ומפרקטס)

ריביעאה תיקון הרכיבי' בשלהן של שבת, לאנָה רְאֵת פֶּתַחְתָּא בְּמִנְרְפָּתָא להאריך את השלהן באור של מנוחה, הגם שענין הדלקת הנרות היה צריך להקדים תחילתה, כי הוא עוד בערב שבת, אלא כאן שבא להורות הטעם שצריך שייאיר בכיתו בשבת, לפי שצורך לאכול הסעודה אצל אוור הנר, והוא בכלל ענוג שבת, لكن עיקור מצות הדלקת הנרות הוא בהניר שאכבל אצלנו. ווֹסֵג יְמִינֵךְ נְגַדְּלָה וְגַבְּרוּן

שָׁלֵחַן בְּאַפְוֹן, וְאוֹרִיִּתָּא אֲתִיהִיבֶת מִימִינָא, לְחֶבְרָא יִמְנָא דָאיָהוּ רְחָמִי, בְּשֶׁמֶאלָא דָאיָהוּ דִינָא, דָאוֹרִיִּתָּא אֲיָה יְהוּיָה מִימִינָא, פָּטוֹרָא אַדְנִי מִשֶּׁמֶאלָא, וְצִרְיךָ לְחֶבְרָא לוֹן.

דָבְגִין דָפְטוֹרָא מִשֶּׁמֶאלָא, אָוקְמוֹה רְבָנָן דִמְתַנִּיתִין, קְשִׁין מְזוֹנוֹתִיו (דָף רָעֵג ע'ב) שֶׁל אָדָם בְּקָרִיעָת יִם סֻוֹף, וּבָגִין כֵּה צִרְיךָ תַּלְמִיד חָכָם לְזִמְנָא עַמְיָה, לְמִאן דִישְׁתַּדֵּל בְּפַתְגָּמִי אֲוֹרִיִּתָּא.

שְׁבִיעָתָה, לְאַרְכָּאָה עַל פָּטוֹרָא בָּגִין עֲגִינִים, וּבָגִין דָא, כָּל הַמְּאָרִיךָ עַל שְׁלַחַנוּ, מָארִיכִין לוֹ יִמְיוֹ וְשָׁנוֹתִיו, וּבָגִין כֵּה, (מִשְׁלִי י' ב) וְצִדְקָה פְּצִילָה מִפְּטוֹת, דָעַנִי חָשׁוֹב פְּמַת, וָאיָהוּ מְחִיאָה לִיה, אָוֹף חַבִּי קָרְדְּשָׁא בְּרִיךָ הוּא מְחִיאָה לִיה.

מהות מדבר

וּבָגִין כֵּה צִרְיךָ תַּלְמִיד חָכָם לְזִמְנָא עַמְיָה וְלֹכֶד צִרְיךָ בָּעֵל הַסְּעוֹדָה לְהַזְמִין עַמְיָה תַּלְמִיד חָכָם, לְמִאן דִישְׁתַּדֵּל בְּפַתְגָּמִי אֲוֹרִיִּתָּא לְמִי שְׁיָסוּק עַמְיָה עַל שְׁלַחַנוּ בְּדָבְרִי תּוֹרָה, כִּי אֲפִילוּ הוּא בָּעֵצָמוּ תַּלְמִיד חָכָם, עַמְיָה כָּל זֶה יוֹתֵר טָוב לְלִמּוֹד בְּשִׁנְוִים אָמָן אָפְשָׁר לוֹ, כְּדָאיָתָה (נִמְמָ) לְטֹמֶן פְּגַ"ג מִ"ג שְׁנִים שְׁיוֹשָׁבִים וַיֵּשׁ בְּינֵיהם דָבְרִי תּוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוֹויָה בְּינֵיהם, (וְעַי נְעַל דָּרְךָ רַמָּה ע"ג, נִמְמָ וּמִפְּלִיכִיסָּת)

שְׁבִיעָתָה תִּקְוֹן הַשְּׁבִיעִי בְּשְׁלַחַן שֶׁל שְׁבַת, לְאַרְכָּאָה עַל פָּטוֹרָא בָּגִין עֲגִינִים לְהַאֲרִיךָ עַל הַשְּׁלַחַן בְּשְׁבַיל הענינים, כְּמָאֵר חַזְ"ל (נִמְמָ) נְלוּמָה דָא מִסְעָג, שִׁצְרִיךָ לְהַאֲרִיךָ עַל שְׁלַחַנוּ בְּשְׁבַיל הענינים שִׁיבָּאוּ וְיַאֲכִלוּ עַמְיָה, וּבָגִין דָא וּבְשְׁבַיל זה אָמְרוּ חַזְ"ל (טס) כָּל הַמְּאָרִיךָ עַל שְׁלַחַנוּ מָארִיכִין לוֹ יִמְיוֹ וְשָׁנוֹתִיו. וּבָגִין כֵּה וְלֹכֶד כתוב וְצִדְקָה פְּצִילָה מִפְּטוֹת כִּי עַל יְדֵי הַצִּדְקָה שְׁנוֹתָן לעוני הוּא נִצְלָל מִן הַמִּתְהָה וּמָארִיךָ יִמְיָם, וּמִפְּרַשׁ דָעַנִי חָשׁוֹב פְּמַת, וָאיָהוּ מְחִיאָה לִיה לְפִי שְׁעִנִי חָשׁוֹב כְּמַת, וְהַוָּא מְחִיאָה אָתוֹו עַם הַצִּדְקָה, אָוֹף חַבִּי קָרְדְּשָׁא בְּרִיךָ הוּא מְחִיאָה לִיה כָּמוֹ כָּנוּ הַקְּבָ"ה מְחִיאָה אָתוֹו.

(דָף רָעֵג ע"א-ע"ב, וּבְכִיאוֹרִינוּ כְּרָךְ טוּ עַמְיָם קְפָא-קְפָב)

שָׁאָמְרוּ חַזְ"ל, שְׁלַחַן בְּאַפְוֹן שֶׁהָוָא בְּחִינָת מְלֹכוֹת שֶׁהָיָה בְּחִינָת גְּבוּרָה, וְאוֹרִיִּתָּא אֲתִיהִיבֶת מִימִינָא וְהַתּוֹרָה נִתְהָנָה בְּיַמִּין, שֶׁהָיָה בְּחִינָת הַתְּפָאָרָת בְּחִינָת הַחֶסֶד, וְעַל כֵּן צִרְיךָ לְלִמּוֹד תּוֹרָה עַל הַשְּׁלַחַן לְחֶבְרָא יִמְנָא דָאיָהוּ רְחָמִי כִּדְיֻן לְחֶבְרָא אֲתִיהִיבֶת מִימִינָא חָסֵד וּוּחָמִים, בְּשֶׁמֶאלָא דָאיָהוּ דִינָא בְּגִין בְּשָׂמָלָה שֶׁהָוָא דִין וְגְבוּרָה, רְדָל כִּדְיֻן לְהַמְתִיק אֶת הַגְּבוּרָה עַל יְדֵי הַחֶסֶד וְעַל יְדֵי הַגְּרוּם יְחִידָה קְוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינָתָה, וּמִפְּרַשׁ וְאָמָר דָאוֹרִיִּתָּא אֲיָה יְהוּיָה מִימִינָא כִּי הַתּוֹרָה שְׁבָכְתָב הִיא הַשְּׁמָה הַוְיָה שְׁבָתְפָאָרָת שְׁנִיתָה מִימִין שְׁבָחָסֶד, פָּטוֹרָא אַדְנִי מִשֶּׁמֶאלָא וְהַשְּׁלַחַן הַוָּא הַשְּׁמָה אַדְנִי שְׁבָמְלֹכוֹת שֶׁהָיָה שְׁבָמָלָה שְׁבָגְבוּרָה, וְצִרְיךָ לְחֶבְרָא לוֹן וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְחֶבְרָא אֶתְהָם, וְלִיחְדָּם בְּאַכְילָתוֹ, וְלִכְוֹן שְׁמָלָת מַאֲכֵל גַּי הַוְיָה וְאַדְנִי".

וְאָמָר דָבְגִין דָפְטוֹרָא מִשֶּׁמֶאלָא לְפִי שָׁאָמְרוּנָה שְׁהַשְּׁלַחַן שֶׁהָוָא סָוד המְלֹכוֹת הִיא מְגֻבָּרָה שְׁבָשָׂמָלָה, לֹכֶן אָוקְמוֹה רְבָנָן דִמְתַנִּיתִין אָמְרוּ חַמְיִי הַמְשָׁנָה (נִמְמָ) פְּסָאִיס דָא קִיס ע"ה קְשִׁין מְזוֹנוֹתִיו (דָף רָעֵג ע'ב) שֶׁל אָדָם בְּקָרִיעָת יִם סֻוֹף כִּי כָּמוֹ שָׂאוּ נִתְעָרָרְוּ הַדִּינִים, כֵּן בְּשְׁלַחַנוּ שֶׁל אָדָם מִתְעָרְוִים הַדִּינִים, וְצִרְיךָ דָבְרִי תּוֹרָה לְהַמִּתְקִים,

שבח דא שירטה

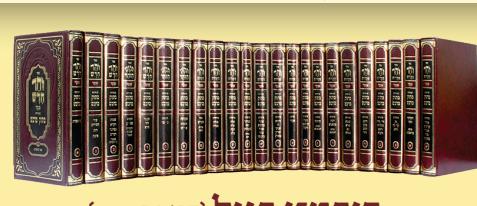
ע"ב בְּנֵי וְאַחֲיִי: תְּרִגְוִלוּ עַצְמָכֶם לְלִמּוֹד בְּדָבְרִי הַזּוֹהָר וְהַתְּקוּנוֹנִים בְּשִׁקְדָּה, וְמַיְ שָׁאָרָה אָוּרָה וְהַתְּקוּנוֹנִים בְּשִׁקְדָּה, וְלֹא טָעַם טָעַם הַתּוֹרָה, וְעַד שֶׁהָוָא מְפָהָר הַנֶּפֶשׁ וְמוֹצָכָה, אֲפִילוּ אָמְרָה בְּלָבָבָךְ יִמְיָם, וּמִפְּרַשׁ דָעַנִי חָשׁוֹב פְּמַת, וְהַוָּא מְחִיאָה אָתוֹו עַם הַצִּדְקָה, אָוֹף חַבִּי קָרְדְּשָׁא בְּרִיךָ

פרשת עקב תש"ב

לְקַבְּלָת הַשְׁלֹחָן מִדי שְׁבוּעָה יְשָׁלָוח אִימְמָל בְּמִתְהָבָת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש ע"פ "מרתוק מיד ב"ש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

משולומת הדעת
יעקב
המקראי